

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 727

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 noiembrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
624.	—	Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 45/2000 privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor	1-3
879.	—	Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 45/2000 privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 222 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995.....	4-7		
Decizia nr. 232 din 5 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și modificată.....			7-8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.056.	—	Hotărâre privind stabilirea cerințelor referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a lămpilor electrice de uz casnic	9-12
1.100.	—	Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 7, 11, 12 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați.....	13-16
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
25.	—	Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii aferente lunii noiembrie 2001 (perioade de aplicare).....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 45/2000 privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 45 din 30 ianuarie 2000 privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor, emisă în temeiul art. 1 lit. K pct. 3 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 31 ianuarie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *fonogramă* — orice fixare exclusiv sonoră a sunetelor provenite dintr-o execuție a unei opere sau a altor sunete ori a reprezentărilor numerice ale acestor sunete, oricare ar fi metoda și suporturile utilizate pentru această fixare;

b) *producător de fonograme* — persoana fizică sau juridică ce își asumă responsabilitatea organizării și finanțarea realizării primei fixări a sunetelor provenind dintr-o execuție a unei opere sau a altor sunete;

c) *producere neautorizată* — producerea de fonograme fără înscrierea producătorului și înregistrarea fonogramelor în Registrul Național al Fonogramelor;

d) *comercializare neautorizată* — comercializarea de fonograme care nu au fost înregistrate în Registrul Național al Fonogramelor;

e) *reproducere neautorizată* — realizarea uneia sau mai multor copii ale unor fonograme neînscrise în Registrul Național al Fonogramelor, de către persoane fizice sau juridice în scopul comercializării;

f) *marcaj holografic* — etichetă având un model unic, autorizat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care constă într-o imagine tridimensională, înseriată cu un cod alfanumeric reprezentând seria și numărul exemplarului fonogramei, realizată pe suport autoadeziv și autodistructiv;

g) *coperta fonogramei* — elementul grafic care însoțește fonograma, purtător de informații pentru identificarea fonogramei și a conținutului său.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În vederea asigurării legalității circulației fonogramelor Oficiul Român pentru Drepturile de Autor înființează și administrează Registrul Național al Fonogramelor, potrivit normelor metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Persoanele fizice sau juridice care importă, produc, reproduc, distribuie sau comercializează fonograme sunt obligate să solicite Oficiului Român pentru Drepturile de Autor înscrierea în Registrul Național al Fonogramelor cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea activității în domeniu.

(3) Registrul Național al Fonogramelor va conține în mod obligatoriu următoarele mențiuni:

a) numele și prenumele persoanei fizice ori denumirea persoanei juridice solicitante, după caz;

b) codul numeric personal sau numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului al solicitantului, după caz;

c) domiciliul persoanei fizice ori sediul persoanei juridice solicitante, după caz;

d) adresele spațiilor în care se vor desfășura activități de producere, reproducere, distribuie sau comercializare, inclusiv ale celor destinate depozitării fonogramelor;

e) seriile și numerele marcajelor holografice atribuite solicitanților.

(4) Registrul Național al Fonogramelor conține și informații de interes public; acestea pot fi obținute la cerere de către orice persoană interesată de identitatea persoanelor fizice sau juridice autorizate să importe, să producă sau să distribuie fonograme destinate comercializării.

(5) În Registrul Național al Fonogramelor au obligația să se înscrie și persoanele juridice care comercializează fonograme în regim de consignație, prezentând documentele prevăzute la alin. (3) și o copie de pe contractul de consignație. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor verifică respectarea prevederilor legislației privind drepturile de autor și drepturile conexe și eliberează adeverința necesară cumpărării și aplicării de către proprietarul fonogramelor a marcajelor holografice.“

3. Articolul 4, care devine articolul 5, va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În vederea înregistrării fonogramelor în Registrul Național al Fonogramelor și a eliberării adeverințelor de înregistrare pentru fiecare titlu persoanele

menționate la art. 3 alin. (2) vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor următoarele documente:

a) pentru fonogramele importate:

— înscrisul doveditor al cesiunii dreptului de distribuie din partea titularului de drepturi asupra fonogramelor;

— lista cuprinzând titlurile fonogramelor și numărul comandat de exemplare, precum și elementele principale de identificare;

— dovada importului efectuat legal;

b) pentru fonogramele cu înregistrări din repertoriul internațional, care urmează să fie produse sau reproduse în România:

— înscrisul doveditor al cesiunii dreptului de reproducere și difuzare din partea titularului de drepturi;

— lista cuprinzând titlurile fonogramelor și numărul de exemplare, precum și elementele principale de identificare;

c) pentru fonogramele cu înregistrări din repertoriul național, care urmează să fie produse sau reproduse în România:

— înscrisul doveditor al acordului sau autorizării din partea titularilor dreptului de autor ori de drepturi conexe privind cesionarea exclusivă sau neexclusivă a dreptului de fixare, reproducere și difuzare a operei;

— lista cuprinzând titlurile fonogramelor și numărul de exemplare, precum și elementele principale de identificare.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) documentele vor fi însoțite de un exemplar al fonogramei.“

4. Articolul 5, care devine articolul 4, va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În urma analizării datelor prevăzute la art. 3 Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va elibera un certificat pentru activitatea de import, producere, reproducere, comercializare și/sau distribuie, după caz.“

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Uniunea Producătorilor de Fonograme din România eliberează marcajul holografic, pe baza adeverinței de înregistrare prevăzute la art. 4, în condițiile stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru drepturile de Autor; în cazul în care constată încălcarea condițiilor stabilite prin decizie, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate propune desemnarea prin hotărâre a Guvernului a unei alte persoane juridice care să elibereze marcajele holografice.

(2) Marcajul holografic va fi aplicat de către producător sau importator pe fiecare exemplar al fonogramei, la vedere, înainte de a fi comercializată, astfel:

— la fonogramele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), pe carcasele sau pe ambalajele exterioare;

— la fonogramele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și c), pe coperta fonogramei.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va controla modul de aplicare a prevederilor alin. (1) și (2); în cazul în care constată nerespectarea dispozițiilor alin. (2), dispune retragerea certificatului pentru activitatea de import, fixare, producere, reproducere și/sau distribuie.

(4) Producătorii și importatorii vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în primele 15 zile ale fiecărui trimestru, documentele din care să rezulte numărul fonogramelor pe care au fost aplicate marcaje holografice, precum și tipul de suport al acestora.“

6. La articolul 7, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Uniunea Producătorilor de Fonograme din România virează Fondului Cultural Național sumele convenite, până la data de 15 a lunii următoare celei în care acestea s-au încasat.“

7. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) deținerea de fonograme, marcaje holografice sau coperte fără acte justificative ori de aparatură care permite realizarea fonogramelor, marcajelor holografice sau coperțelor, în scopul producerii sau reproducerii neautorizate a acestora, cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei și confiscarea suporturilor, materialelor și aparatelor;

b) deținerea de fonograme, coperte ale fonogramelor sau marcaje holografice neautorizate, contrafăcute sau pirat, în scopul comercializării acestora în spațiile comerciale, în anexele acestora și în mijloacele de transport, utilizate pentru transportul sau depozitarea produselor sus-menționate, cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei și confiscarea fonogramelor, coperțelor sau a marcajelor holografice;

c) distribuirea sau comercializarea fonogramelor fără marcaj holografic, cu amendă de la 25.000.000 lei la 250.000.000 lei și confiscarea fonogramelor;

d) reproducerea sau comercializarea neautorizată de fonograme, cu amendă de la 25.000.000 lei la 250.000.000 lei și confiscarea acestora;

e) producerea sau comercializarea neautorizată a marcajelor holografice, cu amendă de la 40.000.000 lei la 300.000.000 lei și confiscarea marcajelor holografice sau a aparatelor;

f) revânzarea de marcaje holografice sau aplicarea marcajelor holografice pe fonograme purtând alte titluri decât cele pentru care s-a eliberat adeverința de înregistrare în Registrul Național al Fonogramelor, cu amendă de la 50.000.000 lei la 300.000.000 lei;

g) aplicarea de marcaje holografice pe produse contrafăcute, cu amendă de la 50.000.000 lei la 300.000.000 lei;

h) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) și ale art. 6 alin. (4), cu amendă de la 40.000.000 lei la 300.000.000 lei.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se aplică și persoanelor juridice, iar limitele amenzilor se majorează de cinci ori.

(3) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute la alin. (1) se completează, în mod corespunzător, cu reglementările privind regimul general al contravențiilor.

(4) Suporturile, materialele, fonogramele, marcajele holografice sau copertele confiscate potrivit alin. (1) vor fi distruse după data expirării termenului legal de atacare a procesului-verbal de constatare a contravenției ori de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești

prin care s-a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, după caz.

(5) Modul de depunere și de distrugere a suporturilor, materialelor, fonogramelor, marcajelor holografice sau coperțelor se stabilește prin norme metodologice elaborate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și de Ministerul Culturii și Cultelor și aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(6) În urma constatării săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, va dispune retragerea certificatului prevăzut la art. 4.

(7) Decizia de retragere va putea fi contestată potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În cazul prevăzut la alin. (6) nu poate fi solicitată eliberarea unui nou certificat mai devreme de 6 luni de la data rămânerei definitive a deciziei de retragere a certificatului anterior.“

8. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) se fac de către împuterniciți ai Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sau de către organele de specialitate ale Ministerului de Interne și de reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe dreptului de autor, care au domiciliul ori sediul social în România sau care au filiale, sucursale ori reprezentanțe pe teritoriul României, au dreptul de a fi informați, la cerere, de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu privire la faptele care au adus atingere drepturilor lor, în termen de 15 zile de la data încheierii proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor.“

9. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Fonogramele produse sau importate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe pot fi comercializate, fără aplicarea marcajelor holografice, pentru o perioadă de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. După expirarea acestei perioade comercializarea se va putea face numai cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 45/2000, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

București, 7 noiembrie 2001.

Nr. 624.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 45/2000 privind unele măsuri
pentru combaterea producerii și comercializării
neautorizate a fonogramelor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 45/2000 privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 6 noiembrie 2001.

Nr. 879.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 222

din 3 iulie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 și 7
din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare
a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 ianuarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 5.831/2000, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobex” — S.A. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect plângerea formulată de această societate comercială împotriva unui proces-verbal încheiat de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 20, art. 41 alin. (2) și (7), art. 49, art. 114 alin. (1), art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), precum și ale art. 135 alin. (6). Se apreciază că prin aceste sancțiuni operează o „confiscare mascată” a averii dobândite licit, în baza unor relații comerciale. Astfel intervenția statului în cadrul unor raporturi juridice de natură comercială este neavenită și nu se justifică în condițiile în care nu a fost parte în contract. Se mai arată că restrângerea libertății comerțului este neconstituțională, din moment ce nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobex” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 5.831/2000 al Judecătoria Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, iar stabilirea vinovăției este atributul exclusiv al instanței de judecată, iar nu un aspect al controlului de neconstituționalitate. În acest sens este menționată jurisprudența Curții Constituționale.

dispozițiile art. 49 din Constituție. Totodată autorul excepției consideră că prevederile legale criticate „institue o răspundere obiectivă, fără culpă”, ceea ce contravine dispozițiilor art. 41 din Constituție. De asemenea, consideră că Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 „a fost ratificată în a treia sesiune parlamentară, deci, cu mult peste termenul acordat în conformitate cu art. 114 alin. (3) din Constituție”.

Judecătoria Târgu Mureș, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 este neîntemeiată. Dreptul de proprietate este garantat, iar ordonanța a fost adoptată în conformitate cu dispozițiile art. 134 din Constituție. Se consideră totodată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 41 alin. (7) din Constituție. Prevederile ordonanței se completează cu cele ale Legii nr. 32/1968, conform cărora fapta săvârșită fără vinovăție nu constituie contravenție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată presedinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că prevederile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției. Astfel se arată că nu sunt încălcate prevederile art. 135 alin. (6) din Constituție, întrucât inviolabilitatea, în condițiile legii, a proprietății private nu poate fi opusă cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară. Textul de lege atacat urmărește doar ca sumele de bani în valută obținute de agenții economici să fie eventual investite în economia românească și să nu se eludeze legislația fiscală privind impozitul pe profit. În ceea ce privește susținerea că prevederile art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, contravin dispozițiilor art. 114 din Constituție, în punctul de vedere al Camerei Deputaților se reține că ordonanța a fost adoptată în limitele legii speciale de abilitare și în condițiile prevăzute de aceasta.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, reglementează, în esență, repatrierea de către agenții economici a valutei ce rezultă din activitatea de comerț internațional pe care aceștia o desfășoară. Ca atare, se apreciază că „susținerile petentei nu pot fi reținute, fiind vorba de săvârșirea unei contravenții prin care se încalcă norme ce urmăresc consolidarea regimului valutar și întărirea disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare”. Se mai arată că Guvernul a îndeplinit cerința prevăzută la art. 114 alin. (3) din Constituție, iar ordonanța continuă să își producă efectele independent de data la care Parlamentul s-a pronunțat în condițiile art. 114 alin. (5) din Constituție. De asemenea, este menționată jurisprudența Curții Constituționale referitoare la constituționalitatea prevederilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, dispoziții al căror conținut este următorul:

— Art. IV pct. 3: „*În cazul operațiunilor de încasare la vedere, repatrierea valutei rezultate în urma producerii actului de comerț internațional se va face în maximum 5 zile de la data încasării, dar nu mai târziu de 90 de zile calendaristice, calculate de la data atestării documentare a trecerii mărfii prin frontiera română, sau, după caz, a executării lucrărilor și prestării serviciilor în străinătate, în funcție de zona geografică a partenerului extern.*

Pentru operațiunile cu încasare la termen între 90 și 360 de zile, cât și pentru cele pe credit de peste 1 an, pentru care Ministerul Comerțului a eliberat licențe în limita unui plafon stabilit anual de Banca Națională a României, termenul de repatriere este de maximum 15 zile calendaristice calculate de la data scadenței plății, stabilite conform clauzelor contractuale.

În cazul plăților în avans pentru importuri, pentru care nu s-a livrat marfa, nu s-a executat lucrarea sau nu s-a prestat serviciul, sau pentru care nu s-a restituit avansul plătit, se aplică aceeași perioadă de 15 zile calendaristice calculate de la data ultimului termen de livrare contractual.

Ministerul Comerțului, în raport cu obiectivele politicii comerciale, va propune Guvernului, în vederea aprobării, lista grupelor de produse care pot fi exportate cu plata până la 90 de zile calendaristice de la data livrării, precum și lista grupelor de produse cu plata peste 1 an de la data livrării, produsele necuprinse în cele două categorii de grupe de produse putând fi exportate cu plata la termene între 90 și 360 de zile calendaristice.”;

— Art. IV pct. 7: „*În cazul constatării nerespectării termenelor menționate la pct. 3, 5 și 6, precum și a celor menționate în autorizația Băncii Naționale a României eliberată conform pct. 4, privind repatrierea încasărilor în valută, se vor aplica următoarele amenzi contravenționale reprezentând:*

— 10%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri de până la 30 de zile calendaristice;

— 15%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri între 30 și 60 de zile calendaristice;

— 20%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru fiecare lună calendaristică care depășește primele 60 de zile de întârziere.

În toate situațiile se menține obligația repatrierii sumelor în valută în termen de 30 de zile calendaristice de la data constatării contravenției.

În cazul depășirii termenului de la alineatul precedent, penalitățile stabilite la art. 7 din Legea nr. 76/1992, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță, se majorează cu 50%.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste texte contravin prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (1), ale art. 41 alin. (2) teza întâi și alin. (7), ale art. 49, ale art. 134 alin. (2) lit. a) și b) și ale art. 135 alin. (6), texte care prevăd:

— Art. 41 alin. (2) teza întâi și alin. (7): „*(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]*

(7) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.”;

— Art. 134 alin. (2) lit. a) și b): „*(2) Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

— Art. 135 alin. (6): *„Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”*

Dispozițiile art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională statuând prin mai multe decizii că aceste texte legale nu contravin Constituției.

Astfel, cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate încalcă art. 134 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție, prin Decizia nr. 123 din 28 septembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 1 noiembrie 1999, respingând excepția ridicată, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că inviolabilitatea, în condițiile legii, a proprietății private nu poate fi opusă cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară în stadiul actual de dezvoltare a economiei de piață. Nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere, deoarece de constituirea fondurilor valutare depinde funcționarea însăși a sistemului economic, astfel că autonomia juridică a agenților economici în activitatea de comerț exterior nu se poate realiza decât cu respectarea acestor obligații.

Prin aceeași decizie s-a mai reținut că Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 28 iulie 1992, la care face referire alineatul ultim al pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, a fost abrogată în întregime prin art. 11 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 22 aprilie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 151/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 iulie 1997. Dispozițiile acestui act normativ referitoare la sancțiuni nu au mai fost preluate în noul act normativ. Drept urmare, în cazul depășirii termenului prevăzut la art. IV pct. 7 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, nu se vor mai putea aplica sancțiunile reglementate de Legea nr. 76/1992 cu o majorare de 50%, aceasta fiind abrogată.

De asemenea, în legătură cu invocarea încălcării art. 41 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (7) din Constituție, Curtea a reținut prin mai multe decizii (de exemplu, prin Decizia nr. 104 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 16 august 2000) că dispozițiile criticate nu instituie „o confiscare mascată”, ci acestea constituie în realitate măsuri de consolidare a regimului valutar, de întărire a disciplinei financiare a agenților economici care desfășoară activități de import-export, cu obligația pentru aceștia de a repatria valuta, precum și sancționarea nerespectării acestei obligații. Curtea a mai constatat că limitele dreptului de proprietate au fost stabilite prin lege (și anume Legea nr. 12/1995, prin care a fost aprobată cu modificări Ordonanța Guvernului nr. 18/1994), iar amenzile contravenționale prevăzute la pct. 7 al art. IV din ordonanța criticată sunt, de asemenea, stabilite prin lege, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 41 din Constituție.

În ceea ce privește susținerea referitoare la contrarietatea dintre textele legale criticate și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, prin Decizia nr. 90 din 9 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 16 august 2000, Curtea Constituțională a statuat că obligația de repatriere a valutei nu este contrară acestor

prevederi din Constituție. Aceasta deoarece garantarea constituțională a proprietății, precum și caracterul inviolabil al proprietății private nu justifică, într-o interpretare sistematică a normelor constituționale, utilizarea bunurilor proprietate privată, indiferent de natura lor, prin încălcarea reglementărilor legale privind protecția unui interes național, cum este cel al asigurării disponibilităților valutare necesare în vederea achitării obligațiilor externe de plată ale economiei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate anterior prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la critica în sensul că, „Potrivit Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 20 din Constituție, nimeni nu poate fi sancționat pentru datorii”, Curtea constată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 20 din Constituție. Sancțiunea contravențională prevăzută la pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, nu are semnificația unei confiscări și cu atât mai mult a unei pedepse penale aplicate pentru datorii, ipoteză avută în vedere de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sfârșit, Curtea Constituțională nu poate reține nici susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 114 alin. (3) din Constituție. Aceste dispoziții constituționale prevăd că *„Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței”*. Art. 1 din Legea nr. 4/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 13 ianuarie 1994, prevede că, *„În temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, se abilitază Guvernul ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 1994, să emită ordonanțe [...]”*, iar potrivit alin. 1 al art. 2, *„În baza art. 114 alin. (3) din Constituție, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 1994, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 din prezenta lege vor fi înaintate Parlamentului spre aprobare, potrivit procedurii legislative, sub sancțiunea încetării efectelor lor”*.

Analizând aceste prevederi legale, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 nu contravine dispozițiilor art. 114 alin. (1) și (3) din Constituție, fiind adoptată în limitele legii speciale de abilitare și în condițiile stabilite de aceasta.

Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 28 iulie 1992, la care face referire alineatul ultim al pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, a fost abrogată în întregime prin art. 11 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 22 aprilie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 151/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 iulie 1997. Dispozițiile acestui act normativ referitoare la sancțiuni nu au mai fost preluate în noul act normativ. Drept urmare, în cazul depășirii termenului prevăzut la art. IV pct. 7 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, nu se vor mai putea aplica sancțiunile reglementate de Legea nr. 76/1992 cu o majorare de 50%, aceasta fiind abrogată. Întrucât potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor*

ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o [...] ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 7

alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă, în conformitate cu dispozițiile alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi în ceea ce privește art. IV pct. 7 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 și pct. 7 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobex” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 5.831/2000 al Judecătoriai Târgu Mureș.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 7 alin. 3 din aceeași ordonanță, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 232

din 5 iulie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a)
din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva
unor activități comerciale ilicite, republicată și modificată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și modificată, excepție ridicată de Societatea Comercială Compania de Distribuție „Național” — S.A. în Dosarul nr. 2.741/2000 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, precizând că, în realitate, autorul excepției nu contestă constituționalitatea textului de lege criticat, ci, contrar prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, solicită Curții Constituționale o interpretare a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990. Pe de altă parte, se mai arată că principiul egalității în drepturi este aplicabil doar cetățenilor, iar nu și persoanelor juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.741/2000, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și modificată**, excepție ridicată de Societatea Comercială Compania de Distribuție „Național” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept și la dreptate ca valoare supremă, garantată, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 51 referitoare la respectarea Constituției și a legilor și pe cele ale art. 41 alin. (8) referitoare la protecția proprietății private. În opinia autorului excepției dispozițiile criticate sunt neconstituționale „în măsura în care se aplică pentru încălcarea exclusiv a unei obligații fiscale, ce nu afectează legalitatea acestor acte și fapte” (de comerț).

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că aceasta este neîntemeiată, întrucât art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. Prin aceeași încheiere instanța a respins ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. f) și ale art. 6 din aceeași lege, în temeiul art. 23 alin. (1) și (6)

din Legea nr. 47/1992, republicată, reținând că soluționarea cauzei nu depinde de aceste dispoziții legale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar pe de altă parte, criticile formulate de autorul excepției „nu țin de constituționalitatea textelor criticate, ci de interpretarea lor, aceasta fiind, potrivit legii, de competența instanței de judecată”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cererea formulată de autorul acesteia și din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991, lege ulterior modificată de mai multe ori, dispoziții care au următorul conținut: *„Constituie activități comerciale ilicite și atrag răspundere contravențională sau penală, după caz, față de cei care le-au săvârșit, următoarele fapte:*

a) efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege;”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”*

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

— Art. 41 alin. (8): *„Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”*

— Art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și modificată, excepție ridicată de Societatea Comercială Compania de Distribuție „Național” — S.A. în Dosarul nr. 2.741/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu pot fi considerate contrare prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora *„România este stat de drept”*, deoarece din însăși referirea la nerespectarea *„condițiilor stabilite prin lege”* pentru calificarea activităților comerciale ca *„ilicite”*, cu consecința răspunderii contravenționale sau penale, cuprinsă în aceste dispoziții, este evidentă preocuparea legiuitorului pentru respectarea legii, cerință esențială a statului de drept.

Curtea constată, de asemenea, că pentru aceleași considerente nu sunt încălcate nici prevederile art. 51 din Constituție, deoarece una dintre îndatoririle fundamentale ale cetățenilor este *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor”*. Or, textul de lege criticat, care stabilește activitățile comerciale ilicite, care, după caz, atrag răspunderea contravențională sau penală, nu numai că nu contravine prevederilor constituționale menționate, ci, dimpotrivă, asigură respectarea acestora.

Curtea observă că principiul egalității în drepturi, consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituție, nu are nici o legătură cu dispozițiile legale criticate, deoarece acest principiu se referă la drepturile fundamentale ale cetățenilor, iar nu la activitatea agenților economici. Totodată Curtea constată că dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, republicată și modificată, nu prevăd nici un fel de excepții sau discriminări între comerțanții persoane juridice sau persoane fizice.

Din aceeași perspectivă Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 41 alin. (8) din Constituție, prevederi care permit confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, republicată și modificată, respingând prin Decizia nr. 48 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 22 aprilie 1998, o excepție de neconstituționalitate având același obiect.

În sfârșit, Curtea observă că, în realitate, ceea ce a determinat ridicarea excepției este modul de aplicare de către Garda Financiară a dispozițiilor legale criticate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind stabilirea cerințelor referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a lămpilor electrice de uz casnic**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 8 alin. (2) din Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, cu modificările ulterioare, și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cerințele referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a lămpilor cu incandescență, a lămpilor fluorescente compacte cu balast încorporat, a lămpilor fluorescente tubulare și a lămpilor fluorescente compacte fără balast încorporat, alimentate exclusiv de la rețeaua de distribuție a energiei electrice de joasă tensiune, denumite în continuare *lămpi electrice de uz casnic*, chiar dacă sunt comercializate pentru alte utilizări decât cele casnice.

Art. 2. — Se exceptează de la prevederile prezentei hotărâri următoarele:

- a) lămpile cu un flux luminos mai mare de 6.500 lumeni;
- b) lămpile cu putere electrică mai mică de 4 wați;
- c) lămpile cu reflector;
- d) lămpile introduse pe piață, alimentate de la alte surse de energie, cum ar fi bateriile;
- e) lămpile introduse pe piață în vederea unei alte utilizări decât producerea de lumină în spectrul vizibil de la 400 până la 800 nm;

f) lămpile introduse pe piață sau comercializate ca parte a unui produs al cărui scop principal nu este iluminatul, cu excepția celor puse în vânzare ca piese de schimb;

g) lămpile electrice de uz casnic a căror producție a încetat înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — (1) Se admite introducerea pe piață numai a lămpilor electrice de uz casnic care îndeplinesc următoarele condiții:

a) au aplicată, imprimată sau atașată pe exteriorul ambalajului individual al lămpii o etichetă indicând clasa de eficiență energetică, prevăzută în anexa nr. 1;

b) sunt însoțite de o fișă, cuprinsă în broșurile despre produs, care conține informațiile specificate pentru etichetă, prevăzută în anexa nr. 2, cu excepția cazului în care nu se furnizează broșuri despre produs, când eticheta oferită împreună cu produsul îndeplinește și calitatea de fișă.

(2) Informațiile standard cuprinse în etichetă și în fișă trebuie stabilite în conformitate cu standardele europene EN 50285 „Metode de măsurare a eficienței energetice a lămpilor electrice de uz casnic” și EN 50294 „Metoda de măsurare a puterii totale consumate a circuitului balast-lampă”.

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Industriei și Resurselor și Asociația de Standardizare din România vor asigura adoptarea standardelor prevăzute la alin. (2) ca standarde naționale de eficiență energetică.

(4) Clasa de eficiență energetică a unei lămpi electrice de uz casnic, specificată în etichetă și în fișă, este determinată conform anexei nr. 3.

Art. 4. — (1) Sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri și lămpile electrice de uz casnic care fac obiectul unui contract de furnizare la distanță încheiat în condițiile legii.

(2) În cazul ofertei spre vânzare a unor astfel de bunuri prin intermediul contractelor la distanță oferta trebuie să fie însoțită de informațiile referitoare la caracteristicile tehnice ale lămpilor electrice de uz casnic, prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — (1) Producătorul unei lămpi electrice de uz casnic sau reprezentantul său autorizat răspunde pentru corectitudinea datelor înscrise pe etichetă și în fișă.

(2) Prin *reprezentant autorizat* se înțelege persoana juridică având sediul în România, împuternicită de producător să acționeze în numele său.

(3) Informațiile conținute de etichetă și fișă se publică numai cu consimțământul scris al producătorului sau al reprezentantului său autorizat.

(4) În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul său autorizat nu aplică eticheta, obligația aplicării acesteia revine distribuitorului. Producătorul sau reprezentantul său autorizat are obligația să transmită gratuit distribuitorului său etichetele necesare, până în momentul introducerii pe piață a lămpilor electrice de uz casnic.

(5) Ambalajul nu trebuie să poarte nici un element aplicat, imprimat sau atașat în exterior, de natură să acopere sau să reducă vizibilitatea etichetei.

(6) Prin *distribuitor* se înțelege agentul economic care vinde en détail, inclusiv în rate, închiriază sau expune în scop comercial lămpi electrice de uz casnic.

(7) Informațiile cuprinse în etichetă și în fișă se redactează în limba română.

Art. 6. — Producătorul sau reprezentantul său autorizat întocmește și deține, timp de 5 ani de la data fabricării ultimei lămpi electrice de uz casnic din seria respectivă de fabricație, documentația care atestă conformitatea acesteia cu cerințele prezentei hotărâri. Această documentație va fi prezentată spre examinare, la cerere, organelor de control abilitate și va conține:

- a) denumirea și sediul producătorului;
- b) descrierea generală a lămpii electrice de uz casnic, pentru a permite identificarea acesteia;
- c) informații, inclusiv desene relevante, privind principalele caracteristici de proiectare ale modelului, în special cele care afectează în mod esențial consumul de energie;
- d) rapoarte privind testele de măsurare efectuate în condițiile standardului european EN 50285 „Metode de măsurare a eficienței energetice a lămpilor electrice de uz casnic” și ale standardului EN 50294 „Metoda de măsurare a puterii totale consumate a circuitului balast-lampă”;
- e) instrucțiuni de utilizare.

Art. 7. — În cazul în care producătorul sau reprezentantul său autorizat nu are sediul în România, obligația deținerii documentației prevăzute la art. 6 și prezentării acesteia spre examinare, la cerere, autorităților cu atribuții de control în domeniu revine importatorului.

Art. 8. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1) și ale art. 5 alin. (5) și se sancționează potrivit art. 46 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) și se sancționează potrivit art. 22 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, cu modificările ulterioare;

c) nerespectarea prevederilor art. 6 și 7 și se sancționează potrivit art. 22 alin. (1) lit. b) din

Legea nr. 199/2000, cu modificările ulterioare, sau art. 46 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravențiilor prevăzute în prezenta hotărâre li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 9. — Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 8 și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și/sau de către personalul anume împuternicit din cadrul Agenției Române pentru Conservarea Energiei, în condițiile legii.

Art. 10. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 11. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 9 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

Ministrul integrării europene,

Hildegard Carola Puwak

București, 18 octombrie 2001.

Nr. 1.056.

ANEXA Nr. 1

ETICHETA

pentru indicarea consumului de energie și a clasei de eficiență energetică

Forma etichetei

1. Eticheta este aleasă dintre următoarele ilustrații:

— dacă eticheta nu este imprimată pe ambalaj, ci se aplică sau se atașează o etichetă separată, trebuie să se folosească varianta color;

— dacă se utilizează varianta „negru pe alb” a etichetei, textul și fondul pot fi de orice culoare, cu condiția să se păstreze lizibilitatea etichetei.

Ilustrație etichetă

2. Informațiile pe care trebuie să le includă eticheta:

I. Clasa de eficiență energetică a lămpii, determinată în conformitate cu anexa nr. 3. Această literă indicatoare se plasează la același nivel cu săgeata corespunzătoare.

II. Fluxul luminos al lămpii, exprimat în lumeni, măsurat în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

III. Puterea electrică (în wați) a lămpii, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

IV. Durata medie de viață nominală a lămpii, exprimată în ore, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

3. Dacă informațiile specificate la poz. II, III și, unde este cazul, IV de la pct. 2 sunt incluse în altă parte a ambalajului lămpii, ele pot fi omise de pe etichetă, la fel

ca și rubrica ce le conține. În această situație eticheta este aleasă dintre ilustrațiile următoare:

Ilustrație etichetă

Tipărire

4. Diferitele aspecte ale etichetei sunt definite astfel:

Ilustrație etichetă

Eticheta trebuie încadrată de un chenar de minimum 5 mm, la fel ca în figură. Dacă nici o latură a ambalajului nu este suficient de mare ca să poată conține eticheta și marginea goală sau dacă aceasta ar acoperi mai mult de 50% din suprafața laturii celei mai mari, eticheta și marginea goală pot fi micșorate, dar nu mai mult decât este necesar pentru îndeplinirea ambelor condiții. Totuși eticheta nu poate fi în nici un caz micșorată la mai puțin de 40% (pe lungime) din dimensiunea standard. Dacă ambalajul este prea mic pentru a permite aplicarea unei etichete micșorate în acest fel, eticheta trebuie să fie atașată de lampă sau de ambalaj. Totuși, dacă împreună cu lampa se expune o etichetă de dimensiuni standard (de exemplu, atașată de raftul pe care este expusă lampa), eticheta de pe ambalaj poate fi omisă.

Culori utilizate

Varianta color:

CMGN — cian, magenta, galben, negru

De exemplu 07X0: 0% cian, 70% magenta, 100% galben, 0% negru.

Săgeți:

A : X0X0

B : 70X0

C : 30X0

D : 00X0

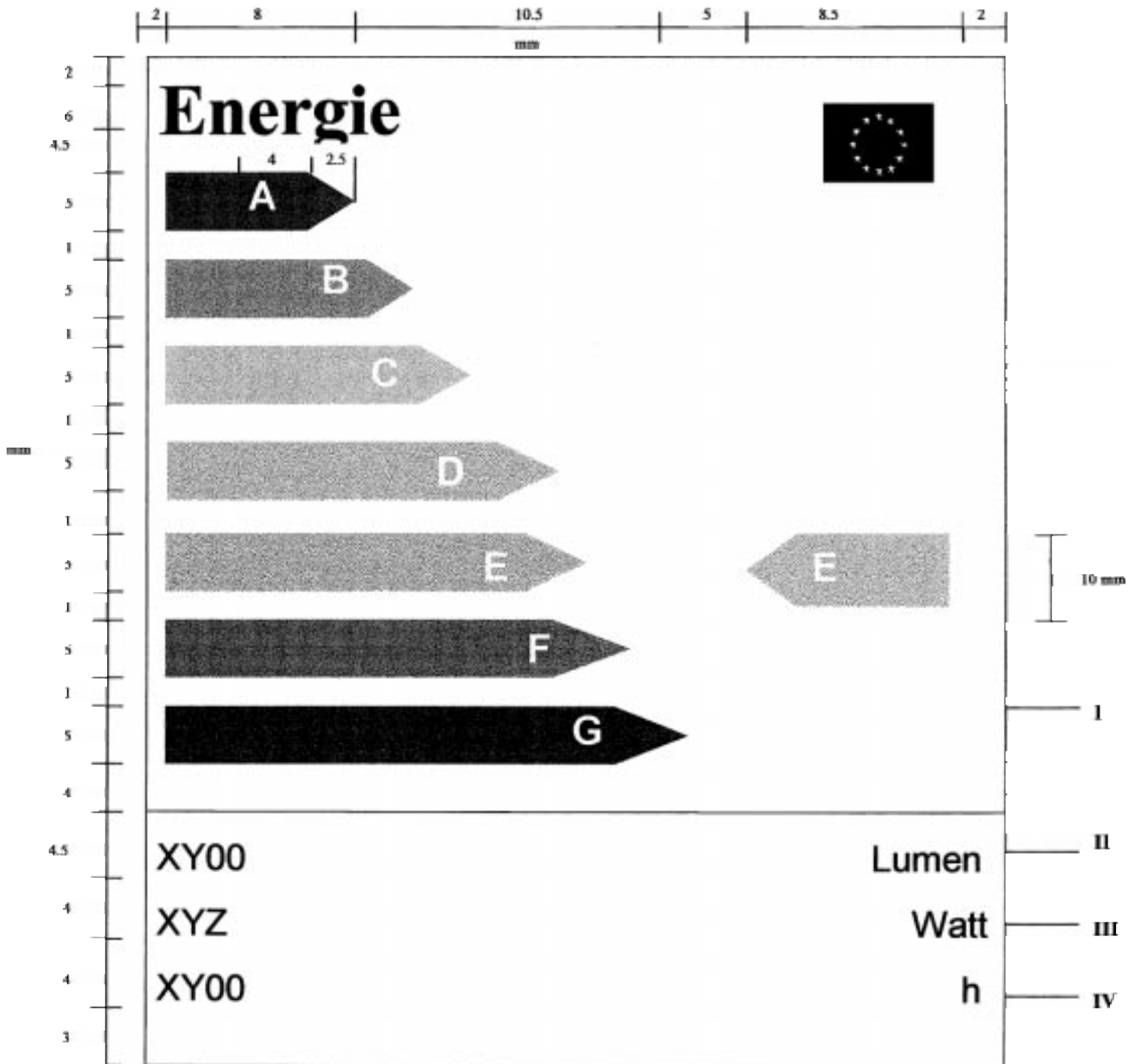
E : 03X0

F : 07X0

G : 0XX0

Culoarea de contur X070

Textul este tipărit integral în negru. Fondul este alb.

Ilustrație etichetă

FIȘĂ

Fișa trebuie să conțină informațiile specificate pentru etichetă¹⁾.

I. Clasa de eficiență energetică a lămpii, determinată în conformitate cu anexa nr. 3.

Această literă indicatoare se plasează la același nivel cu săgeata corespunzătoare.

II. Fluxul luminos al lămpii, exprimat în lumeni, măsurat în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

III. Puterea electrică (în wați) a lămpii, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

IV. Durata medie de viață nominală a lămpii, exprimată în ore, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

CLASA DE EFICIENȚĂ ENERGETICĂ

Clasa de eficiență energetică a unei lămpi electrice de uz casnic se determină după cum urmează:

Lămpile fluorescente sunt încadrate în clasa A dacă sunt:

— lămpi fluorescente compacte fără balast încorporat (cele care necesită un balast și/sau alt dispozitiv de control pentru conectarea la rețea)

$$W \leq 0,15 \sqrt{\Phi} + 0,0097 \Phi;$$

— alte lămpi

$$W \leq 0,24 \sqrt{\Phi} + 0,0103 \Phi,$$

în care:

Φ este fluxul luminos al lămpii și

W este puterea electrică a lămpii, exprimată în wați.

Dacă lampa nu este încadrată în clasa A, se calculează o putere electrică de referință W_R , după cum urmează:

$$W_R = 0,88 \sqrt{\Phi} + 0,049 \Phi, \quad \text{când } \Phi > 34 \text{ lumeni};$$

$$0,2 \Phi, \quad \text{când } \Phi \leq 34 \text{ lumeni},$$

în care: Φ este fluxul luminos al lămpii.

Indicele de eficiență energetică E_l se calculează apoi astfel:

$$E_l = W/W_R,$$

în care: W este puterea electrică a lămpii, exprimată în wați.

Clasele de eficiență energetică sunt apoi determinate conform tabelului următor:

Clasa de eficiență energetică	Indicele de eficiență energetică E_l
B	$E_l < 60\%$
C	$60\% \leq E_l < 80\%$
D	$80\% \leq E_l < 95\%$
E	$95\% \leq E_l < 110\%$
F	$110\% \leq E_l < 130\%$
G	$E_l \geq 130\%$

CARACTERISTICILE TEHNICE

ale lămpilor electrice de uz casnic cuprinse în catalogul de comandă prin poștă sau alte tipuri de vânzare la distanță

Cataloagele de comandă prin poștă și alte mijloace de comunicare tipărite, menționate la art. 4 din hotărâre, conțin următoarele informații, furnizate în ordinea următoare:

1. Clasa de eficiență energetică (anexa nr. 1 pct. 2 poz. I)

Exprimată sub forma „Clasa de eficiență energetică... Pe o scară de la A (cea mai eficientă) la G (cea mai puțin eficientă)”. Dacă aceste informații sunt furnizate sub formă de tabel, ele pot fi exprimate prin alte mijloace, cu condiția să se indice cu claritate că scara este de la A (cea mai eficientă) la G (cea mai puțin eficientă).

2. Fluxul luminos al lămpii (anexa nr. 1 pct. 2 poz. II)

3. Puterea electrică (anexa nr. 1 pct. 2 poz. III)

4. Durata medie de viață nominală a lămpii (anexa nr. 1 pct. 2. poz. IV)

1) Dacă nu se furnizează broșuri despre produs, eticheta oferită împreună cu produsul poate fi considerată ca îndeplinind și calitatea de fișă.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 7, 11, 12 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 7, 11, 12 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați, cu modificările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

p. Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Iacob Zelenco,
secretar de stat

București, 25 octombrie 2001.
Nr. 1.100.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

pentru aplicarea prevederilor art. 7, 11, 12 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați

Art. 1. — (1) Creditorii Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați, denumită în continuare *societate*, respectiv Societățile Comerciale „Electrica” — S.A., „Termoelectrica” — S.A., „Romgaz” — S.A., „Distrigaz Sud” — S.A. și „C.F.R. Marfă” — S.A., prevăzuți la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001, vor anula taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă debitelor nerecuperate de la societate la data finalizării și vor înregistra în contabilitate astfel:

411=4427 în roșu

Taxa pe valoarea adăugată stornată se va înregistra în decontul de T.V.A. la rd.2 „Regularizări” în roșu.

Datele respective vor fi preluate dintr-un jurnal pentru vânzări cod 14-6-12/a, întocmit special pentru această acțiune, în care vor fi înregistrate în mod distinct, pe luni, facturile care stau la baza protocolului.

(2) Societățile comerciale creditoare prevăzute la alin. (1) au obligația de a stabili pe bază de protocol cu societatea cuantumul debitelor nerecuperate și al taxei pe valoarea adăugată aferente.

(3) Societatea, pe baza protocolului încheiat cu creditorii săi, are obligația să înregistreze stingerea debitelor față de aceștia după următoarea formulă contabilă:

4426=401 în roșu

Taxa pe valoarea adăugată deductibilă stornată se va înregistra în decontul de T.V.A. la rd.9 „Regularizări” în roșu.

Datele respective vor fi preluate din jurnale pentru cumpărări cod 14-6-17/b, întocmite special pentru această acțiune și separat pentru fiecare dintre creditorii societății, în care vor fi înregistrate în mod distinct, pe luni, facturile care stau la baza protocolului.

Art. 2. — (1) Pentru sumele prevăzute la art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001, ce se vor achita anual la extern de către Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de garant, constând din rate de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri aferente creditelor externe garantate, la sfârșitul fiecărui an calendaristic Ministerul Finanțelor Publice va încheia cu societatea câte un acord de eșalonare, în care se vor stipula următoarele elemente:

a) sumele de recuperat aferente plăților externe efectuate în anul în curs;

b) perioada de grație (3 ani);

c) perioada de recuperare (7 ani), termenele de plată și ratele eșalonate;

d) alte drepturi și obligații ale părților.

(2) În cazul în care societatea nu respectă oricare dintre termenele de plată prevăzute în acordurile de eșalonare, se vor percepe majorări de întârziere și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare privind obligațiile bugetare.

Art. 3. — (1) Scutirile de la plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată pentru importurile de echipamente, materii prime și orice alte produse, efectuate direct de către societate, în vederea realizării obiectului principal de activitate și a efectuării angajamentului privind investițiile tehnologice și de protecție a mediului, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data finalizării prevăzute la art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001, se acordă de către birourile vamale de control și vămire pe baza unei declarații pe propria răspundere semnate de reprezentantul legal al societății sau de persoana împuternicită de acesta, în forma prezentată în anexa nr. 1.

(2) Prin declarația pe propria răspundere se atestă că aceste importuri sunt destinate exclusiv realizării obiectului principal de activitate și îndeplinirii angajamentului privind investițiile tehnologice și de protecție a mediului. Declarația pe propria răspundere se întocmește în 3 exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declarația vamală de import, un exemplar se depune la organul fiscal teritorial, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale societății.

(3) Reprezentanții legali ai societății își asumă întreaga răspundere privind corecta declarare a scopului pentru care se realizează importurile. Declarațiile nereale atrag răspunderea civilă sau penală, după caz, potrivit prevederilor Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

(4) Semestrial societatea va transmite Direcției generale de politică și legislație fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice situația importurilor efectuate în regim de scutire de la plata drepturilor de import, respectiv de la plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001. Situația va cuprinde pozițiile tarifare, precum și descrierea bunurilor importate în condițiile art. 12 din ordonanța de urgență, valoarea în vamă a acestora și țara din care s-a făcut importul.

(5) Scutirile de la plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată conform prevederilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 se acordă pentru importurile efectuate direct de către societate în vederea realizării următoarelor activități ce intră în obiectul de activitate al acesteia:

a) producția de metale feroase sub forme primare și semifabricate;

b) producția tuburilor (țevi) din oțel;

c) laminare la rece;

d) producția altor produse metalurgice.

(6) Scutiri conform prevederilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 se acordă pentru importurile necesare realizării investițiilor tehnologice și de protecție a mediului cuprinse în anexa nr. 32 la contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni.

Art. 4. — (1) Beneficiază de prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 furnizorii interni care livrează echipamente, materii prime și orice alte produse către societate în vederea realizării investițiilor tehnologice și de protecție a mediului pentru îndeplinirea angajamentului, astfel cum este prevăzut prin ordonanța de urgență.

(2) Furnizorii care efectuează livrări de bunuri de natura celor prevăzute la alin. (1) către societate vor justifica aplicarea regimului de scutire de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere pe baza următoarelor documente:

a) copie de pe certificatul de scutire, semnată și ștampilată pentru conformitate cu originalul de către persoanele care angajează din punct de vedere legal societatea;

b) factura fiscală, pe care se înscrie în mod obligatoriu mențiunea: „*Scutit cu drept de deducere, în baza certificatului nr. din data de*”.

(3) Certificatul de scutire se eliberează la cererea societății de către Direcția generală a finanțelor publice Galați, cu respectarea următoarelor condiții:

a) bunurile achiziționate în regim de scutire să nu facă obiectul comercializării ca atare;

b) bunurile să fie achiziționate direct de la unități productive, fără intermediari.

(4) În vederea obținerii certificatului de scutire, al cărui model este prezentat în anexa nr. 2, societatea va prezenta Direcției generale a finanțelor publice Galați următoarele documente:

a) cerere, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

b) copie de pe documentul care atestă aprobarea de către consiliul de administrație a realizării investițiilor tehnologice și/sau de protecție a mediului ori fundamentarea necesarului de materii prime, după caz;

c) copii de pe contractele încheiate cu furnizorii sau comenzi ferme, semnate și ștampilate pentru conformitate cu originalul de către persoanele care angajează din punct de vedere legal societatea.

(5) Direcția generală a finanțelor publice Galați este obligată ca în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii să elibereze certificatul de scutire și să organizeze evidența acestor certificate.

(6) Certificatele de scutire emise sunt valabile pentru operațiunile realizate într-o perioadă de 12 luni de la data eliberării. În perioada de valabilitate a certificatelor de scutire, la cererea societății, însoțită de documentele prevăzute la alin. (4), Direcția generală a finanțelor publice Galați poate aproba suplimentarea acestora.

(7) Semestrial Direcția generală a finanțelor publice Galați are obligația să verifice achizițiile de bunuri efectuate în baza certificatelor de scutire de către societate, rezultatele verificării urmând să fie transmise Direcției generale de administrare a veniturilor publice și a monopolurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(8) În situația în care Direcția generală a finanțelor publice Galați constată nerespectarea prevederilor alin. (3), va dispune măsuri de obligare la plata taxei pe valoarea adăugată a societății pentru operațiunile respective. În decontul de T.V.A. nu vor fi înscrise sumele respective, care nu sunt deductibile.

Art. 5. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA Nr. 1
la normele metodologice

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind scutirea de la plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată a importurilor de echipamente, materii prime și orice alte produse, efectuate direct de către societate

Subsemnatul (numele și prenumele), domiciliat în (adresa), identificat cu buletinul/cartea de identitate seria nr., în calitate de (funcția) al (denumirea societății), declar că următoarele bunuri importate:

Nr. crt.	Denumirea bunului	Poziția tarifară din Tariful vamal de import al României	Valoarea în vamă	Nr. și data facturii/contractului

sunt destinate realizării obiectului principal de activitate și efectuării angajamentului privind investițiile tehnologice și de protecție a mediului.

În cazul schimbării destinației bunurilor ne obligăm să îndeplinim formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achităm drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar din ziua constatării schimbării destinației bunurilor.

Data întocmirii declarației,

Semnătura,

ANEXA Nr. 2
la normele metodologice

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Direcția generală a finanțelor publice Galați

CERTIFICAT

nr. data

În conformitate cu prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 se scutesc de la plata taxei pe valoarea adăugată, cu drept de deducere, achizițiile de echipamente, materii prime și orice alte produse, necesare investițiilor tehnologice și de protecție a mediului, care fac obiectul următoarelor contracte sau comenzi:

1. Echipamente și/sau alte bunuri:

nr., data, furnizor, valoarea

nr., data, furnizor, valoarea

nr., data, furnizor, valoarea

nr., data, furnizor, valoarea

nr., data, furnizor, valoarea

2. Materii prime (denumirea, cantitatea):

1.

2.

3.

4.

5.

Scutirea se referă la achizițiile efectuate de Societatea Comercială Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. cu sediul în localitatea, str. nr., județul, cod fiscal

Prezentul certificat este valabil pentru achizițiile realizate până la data de

Director general,

CERERE

**de scutire de taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate în baza prevederilor
art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001**

Subscrisa Societatea Comercială Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. cu sediul în localitatea str. nr., județul, cod fiscal, prin prezenta solicit eliberarea Certificatului de scutire de T.V.A. cu drept de deducere pentru achizițiile care se încadrează în prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001.

Valoarea achizițiilor (mii lei), din care:	Date ale contractelor/comenzilor:
— materii prime	nr., data, furnizor, valoarea
— echipamente tehnologice	nr., data, furnizor, valoarea
— echipamente de protecție a mediului	nr., data, furnizor, valoarea
— alte produse	nr., data, furnizor, valoarea
.....	nr., data, furnizor, valoarea
.....	nr., data, furnizor, valoarea

Anexăm următoarele documente justificative:

Numele și prenumele Funcția Data

Semnătura și ștampila,

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii aferente lunii noiembrie 2001
(perioade de aplicare)**

În temeiul prevederilor art. 8 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României și în aplicarea prevederilor Regulamentului nr. 4/1998 privind regimul rezervelor minime obligatorii, republicat, cu modificările ulterioare,

Banca Națională a României hotărăște:

Ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii afereente lunii noiembrie 2001 (perioade de aplicare) sunt:	— 1,0%, pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari S.U.A.;
— 19,0%, pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;	— 1,0%, pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 14 noiembrie 2001.
Nr. 25.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro